

ምዕራፍ 11

ነዕማታዊውም ሰፋር መለስ እንዲህም አለ።

2 ፤ በውኑ ሊቃል ብዛት መልስ መስጠት አይገባምን? ወይስ ተናጋሪ ሰው እንደ ጻድቅ ይቈጠራልን?

3 ፤ ትምክህትህስ ሰዎችን ዝም ያስኛቸዋልን? ብትሳለቅስ የሚያሳፍርህ የለምን?

4 ፤ አንተ። ትምህርቴ የተጣራ ነው። በዓይንህም ፊት ንጹሕ ነኝ ትላለህ።

5 ፤ ምነው እግዚአብሔር ቢናገርህ! በአንተም ላይ ከንፈሩን ቢከፍት!

6 ፤ የጥበቡን ምሥጢር ቢገልጥልህ! ማስተዋሉ ብዙ ነውና። እግዚአብሔር ለበደልህ ከሚገባው አሳንሶ እንደሚያስከፍልህ እወቅ።

7 ፤ የእግዚአብሔርን ጥልቅ ነገር ልትመረምር ትችላለህን? ወይስ ሁሉን የሚችል አምላክ ፈጽመህ ልትመረምር ትችላለህን?

8 ፤ ከሰማይ ይልቅ ከፍ ይላል፤ ምን ልታደርግ ትችላለህ? ከሲኦልም ይልቅ ይጠልቃል፤ ምን ልታውቅ ትችላለህ?

9 ፤ ርዝመቱ ከምድር ይልቅ ይረዝማል፤ ከባሕርም ይልቅ ይሰፋል።

10 ፤ እርሱ ቢያልፍ፤ ቢዘጋም፤ ጉባኤንም ቢሰበስብ፤ የሚከለክለው ማን ነው?

11 ፤ ምናምንቴዎችን ሰዎች ያውቃልና፤ በደልንም ሲያይ ዝም ብሎ አይመለከትም።

12 ፤ የሜዳ አህያ ግልገል ሰው ሆኖ ቢወለድ፤ ያን ጊዜ ከንቱ ሰው ጥበብን ያገኛል።

13 ፤

14 ፤ በእጅህ በደል ቢኖር አርቀው፤ በድንኳንህም ኃጢአት አይኑር፤ አንተ ልብህን ቅን ብታደርግ፤ እጅህንም ወደ እርሱ ብትዘረጋ፤

15 ፤ በዚያን ጊዜ በእውነት ፊትህን ያለ ነውር ታነሣለህ፤ ትበረታለህ፤ አትፈራምም።

16 ፤ መከራህንም ትረሳለህ፤ እንዳለፈ ውኃ ታስበዋለህ።

17 ፤ ከቅትር ይልቅ ሕይወትህ ይበራል፤ ጨለማም ቢሆን እንደ ጥዋት ይሆናል።

18 ፤ ተስፋም ስላለህ ተዘልለህ ትቀመጣለህ፤ በዙሪያህ ትመለከታለህ፤ በደኅንነትም ታርፋለህ።

19 ፤ ትተኛለህ፤ የሚያስፈራህም የለም፤ ብዙ ሰዎችም ልመና ያቀርቡልሃል።

20 ፤ የክፉዎች ዓይን ግን ትጨልማለች፤ የሚሸሹበትንም ያጣሉ፤ ተስፋቸውም ነፍሳቸውን ማውጣት ነው።